

Önsöz

Bu araştırmaya başlamadan önce, Londra’da yüksek lisans bitirme tezimi hazırlama sürecinde sıkça zaman geçirdiğim göçmen mahalleleri, etnik kimliğin küreselleşme ile dönüştüğu sosyal ve kültürel alanlar ilgimi çekiyordu. Göçmenlerin gündelik yaşamları içerisinde aidiyet ve kimlik kavramlarının yeri, özellikle de göçmen çocuklarının bu kavramlar ile ilgili ne düşündüğu bende merak uyandırmıştı. Doktora araştırmamda göçmen çocuklarının gündelik yaşamlarında kimlik ve aidiyetin yeri, bu kavramları nasıl tanımladıkları ve toplumda kendilerini nerede gördükleri üzerine yoğunlaştıım. Araştırmaya başlarken Türkiyeli ve Kıbrışlı göçmen çocuklarının göç veren ülke ile güçlü bağları olduğunu ve kimlik tanımlarında etnisitenin etkin olacağını düşünmüştüm. Araştırma sürecinde Türkiyeli ve Kıbrışlı göçmen çocuklarının büyük bir bölümünün kimliklerini evrensel değerler bağlamında tanımladıklarını, ailelerini, göçmen topluluğunu, etnik kimliklerini ve geleneklerini sorguladıklarını gözlemledim. Kimlik, aidiyet ve uluslaşırılık kavramlarının onların deneyimlerini açıklarken çok da işe yaramadığını, sınırlı kaldığını fark ettim.

Göçmen çocuklarının deneyimlerinin, ulus-devletlerin belirlediği tek tip kimliklerin ötesinde, göçmen çocuklarının kimliklerini “iki kimlik arasında kalmış”, “kayıp gençlik” tabirleriyle tanımlayan akademik çalışmaların aksine zengin, değişken, çeşitli ve sürekli bir dönüşüm süreci içerisinde olan kimlikleri barındırdığını Londra’da yaşayan Kıbrışlı ve Türkiyeli göçmen çocuklarının yaşam deneyimleri örneğinden anlatmaya çalıştıım. Bu çalışma sü-

resinde Londra’da yaşayan Kıbrıslı ve Türkiyeli göçmen çocukları ile göçmen mahallelerindeki cafelerde, üniversitelerde, göçmen derneklerinde, evlerinde görüşmeler yaptım. Görüşmelerde onların toplumda kendilerini nerede gördükleri üzerine yoğunlaşarak, sosyal ilişkileri, göçmen toplumu, aileleri, okul deneyimleri, göç veren ülkedeki deneyimleri ve medya tüketimleri ile ilgili sorular sordum. Çalışma kapsamında göçmen çocuklarının hangi kültüre ne derece bağlı oldukları, nereye ait oldukları ya da hangi kimliği benimsedikleri üzerine değil onların bu aidiyetler, kültürler ve kimlikler ile ilgili ne düşündükleri üzerine yoğunlaştım.

Kimlik kavramını tanımlamakta zorlanan gençler, toplumda kendilerini nasıl tanımladıklarından bahsederken yaşam deneyimlerine referans verdiler. Birçok genç, göçmen mahallesinden çıkıp Londra’nın merkezinde bir üniversiteye gitmeye başladığında değişen sosyal çevreleri ile birlikte ailelerini, göçmen topluluğunu, gelenekleri, göç veren ülkedeki sosyal sistemi ve çevreyi sorgulamaya başladıklarını belirtti. Yaşam deneyimlerinden yola çıkarak kendilerini tek bir kimlik ile tanımlamanın zor olduğunu belirten, değişken, çeşitli, çoğu zaman da evrensel değerler üzerinden kendilerini tanımlayan gençler, farklı ortamlarda ve durumlarda farklı kimlikleri benimsediklerini de söylediler. Küreselleşmenin büyük ölçüde önem kazandığı, kebabın İngilizlerin ulusal yemeği olduğu bu zamanda göçmenleri ve çocuklarını tep tip kimlik ile tanımlamak toplumsal değişimleri yok saymaktır. Çalışma kapsamında gördüğüm göçmen çocukları geleceğe dair umudumu arttırdı.

Doktora tezimin Türkçe olarak yeniden hazırlanmış hali olan bu çalışma, küçük değişiklikler içerse de büyük ölçüde tezin orijinal haline sadık kalarak hazırlanmıştır. Çalışmada belirtilen isimler gördüğüm gençlerin gerçek isimleri değildir.

Çalışmanın bu biçimiyle ortaya çıkmasında önemli rolü olan tez danışmanlarım John Solomos ve Milena Chimienti’ye, kitapta yer alan fotoğraflar için arkadaşım Hazel Tulgar Coleman’a, kitabın yayımı sırasında desteğini esirgemeyen hocam Ayhan Kaya’ya teşekkür ediyorum. Çalışmam sırasında kilometrelerce uzakta olsalar da yanımda olduklarını hissettiren aileme de teşekkürü borç biliyorum.

DOĞUŞ ŞİMŞEK
Eylül 2014, Londra